

युज्यं वधे भ्रा० पर० सक० सेट् । धूर्ति अर्थीत् । तृथ्यं ।
यथै अर्थ० धै-धै अर्थ० अर्थ० अर्थ० अर्थ० अर्थ० अर्थ० अर्थ० अर्थ०
धौ(थ)लन न० धुड-भावे खुट् कुटादित्वं ऽधि वा० गुणः ।
संयत्तः । वस्तुतः धुडनमित्येव तत्त्वार्थं साधु शब्दकल्प
दुमे धौडनशब्दकल्पनं प्राणादिकर्मणः । [शब्दार्थचि० ।
धौणिय ति० शब्दायां ङितादि टक् प्रथो० । स्व चाङितादौ

इति वाचस्पत्ये धकारादिशब्दार्थसङ्कलनम् ।

द

दकारः तत्त्वार्थीयततीयवर्णः । स्वज्ञानवर्णभेदः । अक्षो-
न्धारणस्थानं दन्तमूलम् । दन्तमूलं सह सिद्धा-
येन अर्थादस्य उच्चार्यत्वात् अर्थपर्यन्ता । अक्षो-
न्धारणे बाह्यभयलाः संवारनादयोः अत्यप्राणश्च । तस्य
वाचकशब्दा यथार्थमिधानोक्ता ववा ।

“दोऽग्नीशोधातकि धाता दाता दावः । बलतकम् ।
दीनं ज्ञानञ्च दामञ्च भक्तिरावहनी घरा । कुसुमा
योगिनी दृष्टः कुललो वीमगुणप्रकाः । कात्यायनी शिवा
दुर्गासङ्गनामा त्रिकण्टकी । स्वस्तिकः कुटिलारूपः कृष्णः
श्यामा जितेन्द्रियः । धर्मज्ञहामदेवश्च अमरेजः सुचञ्चला ।
हरिद्रागुरवेदी च दण्डपाणिस्त्रिरेखकः । प्रस्थाधिष्ठादेवता
ध्यानादि यथा “ध्यानसस्य दकारस्य वक्ष्यते शृणु पार्श्वेति ।
चतुर्भुजां पीतमङ्गां नययौवनसंनिताम् । अनेकरत्न-
चटितहारतुपूरशोभिताम् । एवं ध्यात्वा दकारान्तु
तन्मन्त्रं दध्या अपेत् । ° त्रिशक्तिसहितं देवि ! त्रिवि-
न्दुसहितं तथा । आत्मादितत्त्वसंयुक्तं दकारं प्रणमा-
यच्छस्व” वर्षाहारतन्त्रम् । अथ स्वर्णं यथा “दकारं
शृणु चार्थिनि ! चतुर्वर्गप्रदायकम् । पञ्चदशमं वर्षं
पञ्चप्राणमयं सदा । त्रिशक्तिसहितं देवि ! त्रिविन्दु-
सहितं सदा । आत्मादितत्त्वसंयुक्तं स्वयं परमकुण्डली ।
रत्नविद्युत्ताकार दकारं हृदि भावयेत्” कामचन्दनम् ।
ताम्रादौ अथ प्रबोने मोक्षं कथम् । टीकाः सौख्यं
तद नः” इति २० टी० वृत्तेः । नाटकाभाषिण्य
शान्त्युक्ते न्यायः ।

द ५० दैप्-गुडो दा-दाने दो-खखने वा क टट-दाने
वा० ड वा । १५०ते २२ते २२तरि च मेदि० ।
४४खले न० एकाक्षरकोपः । दो-खखने सम्प० भावे
किप् । ५५खने ६६खने च स्तो मेदि० ।
“दादोडदुडुदोदादादोदुदोदोदोः । डुहादं ददरे डुहे-
ददादददोददः” माघः अथ सञ्जिनाथवाण्यायामर्थ
विशेषा बोध्याः । “अरशापानधिदां वरखतीम्” कुमा०
“हरिणी सुदे सनददा नलदाः” किरा० । “खादस्या-
नलदं विना न टकने तापस्य कोऽपि क्षमः” “दे !
वः पतिविदुषि नैषधराजगत्याः” नैषधम् । के विदुषिदे
विद्वज्जने दाति ! वो वरुणः इति वरुणपत्ने छोटः ।
दंष्ट्र ५० दन्त-अथ भावे खज् वा । (डाघ) प्रसिद्धे कीट-
भेदे ५५खदने (वर्मणि) २२दने च मेदि० । ४४दोषे
६६खने च विषुः करणे खज् । ७७दने ५० हेमच०
“सर्वस्य दंष्ट्रमनकं स्यावरत्नं पुत्रगर्धभम्” । “खेदजा दंष्ट्र-
मनकं युकामक्षिकमनुकृषम्” मनः । “कश्चूयनेदं श-
निवारणैश्च” रघुः । गौरा० डीप् कुडोदंष्ट्रः अल्पार्थे
डीप् वा । दकुदंष्ट्रं (मनक) भेदे स्त्री अमरः ।
दंष्ट्रक ५० दन्त-खुल् । (डाघ) १५५खिमेदे हारा० ।
२२दंष्ट्रकर्तारि ति० ।
दंष्ट्रन न० दन्त-भावे ख्ये । (कामडातु) (खलवधान)
१५५दिना खखने “ददाश्च दंष्ट्रनैः कालं दासीकुर्वन्ति
बोधितः” सा० द० २५५खि न० । “हृदुदन्तमहत्वा तु
न विमोक्ष्यामि दंष्ट्रमम्” भा० क० ५७ अ० ।
दंष्ट्रनाशिनी स्त्री दंष्ट्रं नाशयति नाशि-क्षिनि-डीप् ।
तेलकीटभेदे राजनि० ।
दंष्ट्रभीरु ५० दंष्ट्रात् भीरुः । सङ्घे हेमच० ।
दंष्ट्रमूल ५० दंष्ट्रते कर्मणि खज् दंष्ट्र मूलमस्य । शिष्यौ
(सजिना) राजनि० ।
दंष्ट्रित ति० दंष्ट्रः वर्मं संजातोऽस्य तार० इति च । १५५खिमेदे
हृदवर्मणि “ख्यां यत्न च जीवणैश्च यो भावन्ति
दंष्ट्रिताः । तेजसा प्रकल्पन्ती हि कश्चैतदुदन्तमम्” भा०
वि० ४२ अ० । “खलाश्च च विराजन्ते दाममानि शि-
तानि च” हरिवं ५४५४ को० ।
दंष्ट्रक ति० दन्त वा० अथ । दंष्ट्रकभीवे । “तन्नाद जीयाः
दन्दंशुका दंष्ट्रकाः” तैत्ति० ब्री० ११७।५।२ ।
दंष्ट्रा स्त्री दंष्ट्र-एन् गौरादेषु नातामहवज्ज् पाठात्
पितृवाङ्गीकोऽनन्ततात् टाप् । ख्युदन्तभेदे । दन्त-